

चरण १

सर्वाङ्गीण सेवाकाङ्क्षको परिचय

विद्यार्थी नोट

विषय-सूची

पाठ १ : सम्पूर्ण कथा

- १.१ भूमिका अभिनय – २ प्रति १
- १.२ छलफल प्रश्नावलीहरु (साना समूहहरूमा प्रयोग गर्ने हो भने प्रत्येक समूहको निम्ति एक-एक प्रति बनाउनु) २

पाठ ३ : परमेश्वर र आफ्नो छिमेकीलाई प्रेम गर्नु

- ३.१ भूमिका अभिनय-२ प्रति ४
- ३.२ छलफल निर्देशिका (प्रत्येक समूहको निम्ति एक-एक प्रति) ६

पाठ ४ : लूका २:५२

- ४.१ छलफल निर्देशिका (प्रत्येक समूहको निम्ति एक-एक प्रति) ७
- ४.२ बृद्धि चार्ट (प्रत्येक विद्यार्थीलाई एक-एक प्रति) ८

पाठ ५ : मण्डलीले सहायता पुऱ्याएको परमेश्वर चाहनुहुन्छ

- ५.१ घटना-अध्ययन (प्रत्येक समूहको निम्ति एक-एक प्रति) ९
- ५.२ सहायता गर्ने तरिका (प्रत्येक समूहको निम्ति एक-एक प्रति) ११

पाठ ६ : हामीले सहायता पुऱ्याउन सक्ने आवश्यकताहरु के के होलान्

- ६.१ घटना-अध्ययन (प्रत्येक समूहको निम्ति एक-एक प्रति) १२
- ६.२ सहायता गर्ने तरिका (प्रत्येक समूहको निम्ति एक-एक प्रति) १५

पाठ ८ : सहायता गर्ने तरिका थाहा पाउन

- ८.१ घटना अध्ययन (प्रत्येक समूहको निम्ति एक-एक प्रति) १६

पाठ १०: प्रेमको कार्य सम्बन्धी योजना बनाउनु

- १०.१ सीड प्रोजेक्ट प्लानिङ फाराम (प्रत्येक समूहको निम्ति एक-एक प्रति) १७

पाठ १ : सम्पूर्ण कथा

१.१ अभिनय : आदम र हब्बा

“आदम र हब्बा बीचको सम्वाद”

आदम : (बगैंचामा डुल्दै) हब्बा, हामीले त्यो फल खाएर परमेश्वरलाई दुःखित तुल्याएकोले बगैंचामा काम गर्नु पक्कै धेरै कठिनाइ छ ।

हब्बा : हो, अनि हाम्रा छोराहरु पनि कहिल्यै मिल्न सकिरहेका छैनन् । यिनीहरु सधैं ककुर-बिरालो जस्तै छन् र एकापसमा कुटाकट गरिरहन्छन् । म आशा गर्छु – स्थिति अब खराब नबन्ला
† मैले यी बेकामे नेभाराका पातहरु लाउनुपर्ने भयो– कस्तो असुहाउँदिलो कुरा †

आदम : (विवाद गर्दै) हो, हामी नयाँ कपडा किन्न सक्तौनौं । त्यसकारण गनगन नगर । (एकछिन रोकिएर) परमेश्वर हामीसँगै हिँड्नुला गर्नुभएका र कुराकानी गर्नुभएका ती दिनहरु संभन्नामा आइरहेका छन् । हामी यहीं भए पनि उहाँ अहिले दुःखित हुनुभएको छ । अनि, जनावरहरुले हाम्रो आज्ञा कसरी मान्थे याद गर त ? अहिले त उनीहरु हामीदेखि डराएर पो भाग्छन् ।

हब्बा : हो त, हामीलाई टोक्नु पो खोज्छन् ! उफ...मलाई सर्प मनै पर्दैन । मैले त्यसको सल्लाह माने भनेर मलाई पटकै विश्वास लागेको छैन । यो सबै भद्रगोल त्यही सर्पको गल्लीले त भएको हो नि †

आदम : अहँ, यो त तिम्रो गल्लीले पो भएको हो नि । तिम्रो त कहिल्यै पनि राम्रो काम गर्दिनौ । सर्पदेखि सल्लाह लिने व्यक्तिको सल्लाह मैले किन लिने ?

हब्बा : अँ, मलाई दोष नलगाउनुहोस् । यो त तपाईंकै दोष हो नि । (निराश भएर रोकिँदै) माफ गर्नुहोस्, कराएर केही हुँदैन । हेर्नुहोस्, के पहिला जस्तै सबै कुरा ठीकठाक होलान् त ?

आदम : मलाई थाहा छैन । परमेश्वरले मात्र यो भद्रगोल मिलाउन सक्नुहुन्छ ।

हब्बा : होइन-होइन, अहिलेको अवस्था नि ? (चिच्याउँदै, बाहिर कुद्दै) दुईजना केटाहरु, भगडा नगर ! अहिले नै रोक । मेरो कुरा सुनेनौ ? म तिम्रो बाबुलाई भनिदिन्छु । उहाँ खुसी हुनुहुने छैन ।

आदम : (खुइँच गर्दै बगैंचातिर फर्किरहेको) काम, काम, काम, काम, काम, काम...

१.२ सानो समूह छललफल निर्देशिका

शुरुआत

हामीले उत्पत्ति १ अध्यायदेखि २ अध्यायभित्र थाहा पाएको आधारमा यी प्रश्नहरूका जवाफ दिनुहोस् :

- सृष्टिको आरम्भमा अदनको बगैँचामा संसार कस्तो थियो ?
- आदम र परमेश्वर बीच सम्बन्ध कस्तो थियो ?
- आदम र हब्बा बीच सम्बन्ध कस्तो थियो ? तपाईंको विचारमा उनीहरू बीच कतिको मतभेद हुन्थ्यो होला ?
- आदम र सृष्टि बीच सम्बन्ध कस्तो थियो ? के आदमले आफूलाई चाहिएको सबै कुरा पाएका थिए ? के उनले प्रयाप्त खाना पाएका थिए ?

पतन

भूमिका अभिनय र तपाईंले बाइबलबाट सिकेको कुरा अनुसार अहिले मानिसहरूले पतनको प्रतिफल स्वरूप कस्ता समस्याहरू भोग्नुपरिरहेको छ ?

- उत्पत्ति ३:८,१० पढ्नुहोस्—मानिसको पतन हुँदा उसको परमेश्वरसँगको सम्बन्ध के भयो ?
- उत्पत्ति ३:१२— मानिसको पतन हुँदा मानिस-मानिसको सम्बन्ध के भयो ?
- उत्पत्ति ३:१५— मानिसको पतन हुँदा उसको सृष्टिसँगको सम्बन्ध के भयो ?

मिशन

- अब्राहाम—उत्पत्ति १२:१-३ पढ्नुहोस् । यस खण्डमा परमेश्वरले अब्राहामलाई खडा गर्नुहुन्छ र आशिष दिनुहुन्छ । परमेश्वरले अब्राहामलाई किन आशिष दिनुहुन्छ ?
- मोशा
 - के व्यवस्थामा आत्मिक थोकहरू समेटिएलान् त ? एकअर्काका र प्रकृतिसँगको हाम्रा सम्बन्धहरू समेटिएलान् ?
 - व्यवस्था २८: १-१४ पढ्नुहोस् । यी आज्ञाहरू हामीले पालन गर्छौं भने के के हुनेछ भनेर परमेश्वरले भन्नुभएको छ ? के परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएका आशिषहरू आत्मिक कुराका निम्ति मात्रै हुन् कि मानिसहरूका भौतिक जीवनका निम्ति पनि हुन् ?
- २ इतिहास ७:१४
 - कसले आफूलाई नम्र पारेर परमेश्वरमा पुकारा तथा प्रार्थना गर्छ ?
 - आफ्ना जनहरू आज्ञाकारी भएमा परमेश्वरले के प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ ?

कूस

कलस्सी १:१९-२० पढनुहोस् । येशू किन मर्नुभयो ?

आगमन

प्रकाश २१ : १-७ पढनुहोस् ।

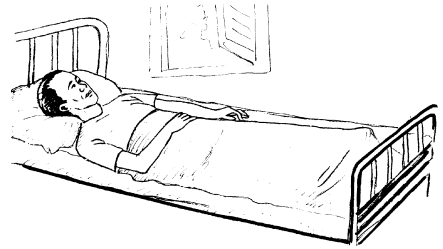
- अन्तमा, मानिसको परमेश्वरसँगको सम्बन्ध कस्तो हुनेछ ?
- मानिस-मानिसको सम्बन्ध कस्तो हुनेछ ?
- मानिसको प्रकृति वा सृष्टिसँगको सम्बन्ध कस्तो हुनेछ ? के हामीसँग खाने कुरा प्रयाप्त हुनेछ ? के हामी कहिल्यै बिरामी पर्ने छौं ?

पाठ ३ : परमेश्वर र आफ्नो छिमेकीलाई प्रेम गर्नु

३.१ अभिनय

कथा वाचकको परिचय :

हामीले “सुसमाचारको सङ्कुचित दृष्टिकोण” भन्ने गरेको दृष्टिकोणरु कहिलेकाहीँ इसाईहरूले पालेका हुन्छन्। विश्वासीहरूले येशूलाई ग्रहण गर्नुभनेको जीवन-मृत्युको निर्णय हो भनेर बुझेका हुन्छन् तर ग्रहण गर्नु भनेको अन्य कुरा पनि हो भनेर बुझेका हुँदैनन्। जब विश्वासीहरू आफ्ना छिमेकीका आवश्यकताहरूप्रति अन्धा भइदिन्छन्, उनीहरूले वास्तवमै सन्देश गुमाउन पुग्छन् ...। आज हामी धेरै गरीब परिवारकहाँ जानेछौँ। बिरामी-गरीब-व्यक्ति सिकिस्त भएर ओछ्यानमा पल्टिरहेको हुन्छ। घरदैलो अभियानमा लागेको सुसमाचार प्रचारक भर्खरै त्यस घरमा आइपुगेको हुन्छ।

सुसमाचार प्रचारक : नमस्कार है हजुर हो, घरमा को हुनुहुन्छ ? म भित्र आउन सक्छु, हजुर ?
(घरभित्र छिर्दै)

बिरामी- गरीब-व्यक्ति : (बिरामी स्वरमा) हजुर, म छु ...

सुसमाचार प्रचारक : नमस्ते, मठाउँबाट आएको हुँ। आज म सबैलाई मण्डलीमा आउन आग्रह गर्दै हिँडेको हुँ। परमेश्वरले हाम्रो जीवनमा अचम्मको काम गरिरहनुभएको छ। तपाईं पनि यो कार्यक्रम नछुटाउनुहोला है।

बिरामी-गरीब-व्यक्ति : (सुस्केरा हाल्दै र अन्कनाउँदै) म आउन सक्तिन। म ओछ्यानबाट हलचल गर्नै सक्तिन। म साँढे बिरामी छु। मेरो जागिर पनि छैन। मसँग औषधिको चक्की किन्ने एक सुका पनि पैसा छैन। खाना छैन। भाडा तिर्ने पैसा छैन।

सुसमाचार प्रचारक : यी समस्याहरू ठूला समस्या हुन् तर जीवनका सबै समस्याको जवाफ भएको व्यक्ति भने चिन्दछु। के तपाईंले येशू ख्रीष्टलाई व्यक्तिगत रूपमा आफ्नो मुक्तिदाता भनेर ग्रहण गर्नुभयो त ?

बिरामी- गरीब-व्यक्ति : (कमजोर स्वरमा) बिरामी भएर जागिर गुमाउनु परेपछि मेरा परिवार र साथीहरूले मलाई त्यागे। तपाईंको मण्डलीको कुनै व्यक्तिले मलाई सहयोग गर्ना सक्ला त ? भन्नुहोस्, त हजुर ?

सुसमाचार प्रचारक : तपाईंले प्राप्त गर्नुहुने उत्तम सहयोगचाहिँ यही सानो पर्चामा भेट्नु हुनेछ । यस पर्चामा तपाईंको जीवनप्रति परमेश्वरको योजना बारे उल्लेख गरिएको छ । के तपाईंलाई थाहा छ ? परमेश्वर तपाईं यसरी ओछ्यान परेर पल्टिरहेको चाहनुहुन्न ! यो लिनुहोस् । पढ्नुहोस् । यहाँ दिइएको प्रार्थनाअनुसार प्रार्थना गरेर येशूलाई ग्रहण गर्नुहोस् अनि उहाँमा विश्वास गर्नुहोस् ।

बिरामी- गरीब-व्यक्ति : (खुइय गर्दै) सक्दिन ...।) धेरै थलिएको छु (कुराकानी गर्न बन्द गर्दै, हलचल नगरी पल्टन्छ ।)

सुसमाचार प्रचारक : (नारी छाम्दै) अभै जीवित छ ! परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् । म यहाँ उहाँको बारेमा बताउन समयमा नै आएछु ! यो पर्चा यहीं नै छोड्छु । अब म जानुचाहिँ बेस होला । म अन्य हराएका आत्माहरुकहाँ पनि पुग्नुपर्दछ । (बिरामी व्यक्तिको कानमा चर्कोसँग कुराकानी गर्दै) हामी तपाईंको निम्ति प्रार्थना गर्छौं । याद गर्नुहोस्, येशूनै समाधान हुनुहुन्छ । (बिदा हुन्छ)

बिरामी-गरीब-व्यक्ति : (प्रचारक गएकी हेर्छ, चित्कार गर्छ) आइया, आइया... (केही पनि नगर्नुहोस् वा जे उपयुक्त हुन्छ ।)

३.२ छलफल निर्देशिका

निम्न पदहरु पढ्नुहोस् :

- मत्ती २२ : ३६-४०
- मर्कस १२ : २८-३१, ३३
- लूका १०: २७
- मत्ती ७:१२
- रोमी १३: ९
- गलाती ५:१४

यी ६ खण्डहरुमा के के समान्ता र के भिन्नताहरु छन् ?

दुई महान् आज्ञाहरुमध्ये कुनचाहिँ आज्ञालाई येशूले सबैभन्दा ठूलो भन्नुभयो ?

व्यवस्था र अगमवक्ताहरु एउटा महान् आज्ञामा समेटिएको छ, त्योचाहिँ कुन होला ?

तपाईंको बिचारमा येशूले यो आज्ञाको प्रयोग गर्दै किन व्यवस्था र अगमवक्तालाई सारांशित गर्न रोज्नुभयो ?

४.१ छलफल निर्देशिका

१. येशूको वृद्धि तत्कालै भयो कि प्रक्रियागत हुँदैगयो ?
२. येशू हुर्कनुभएको समयमा शारीरिक तथा भौतिक अवस्थाहरु कस्ता थिए ? (के येशू विश्वविद्यालय जानुभयो ? के उहाँको घरमा बिजुली थियो ? के उहाँसँग घरमा प्रशस्त अन्नपात थियो ? के उहाँ लेखपढ गर्न सक्नुहुन्थ्यो ? के उहाँका आमाबाबु मायालु हुनुहुन्थ्यो ?)
३. के येशूसँग आफ्नो जीवनमा परमेश्वरको उद्देश्य पूरा गर्नका निम्ति आवश्यक श्रोतहरु उपलब्ध थिए ? किन थिए ? किन थिएन ?
४. येशू चारैवटा क्षेत्रहरुमा बढ्नुभयो । के हामी अरुहरुलाई यी चारैवटा क्षेत्रमा बढ्न सहयोग गर्न सक्छौं त ? कसरी ?
५. यदि येशूको विकास धेरै वर्षको प्रक्रिया हो भने अरु मानिसहरुका विकासका निम्ति भने कति समय लाग्ला त ? हामीले मानिसहरुको जीवनमा लगानी गर्न कति वर्षको निम्ति तयार हुनुपर्छ होला ?

४.२ वृद्धि चार्ट

वृद्धिको सन्दर्भ	येशूको वृद्धिका चार क्षेत्रहरु			
	बुद्धि	भौतिक	आत्मिक	बुद्धि
आफू 				
परिवार 				
मण्डली 				
समुदाय 				

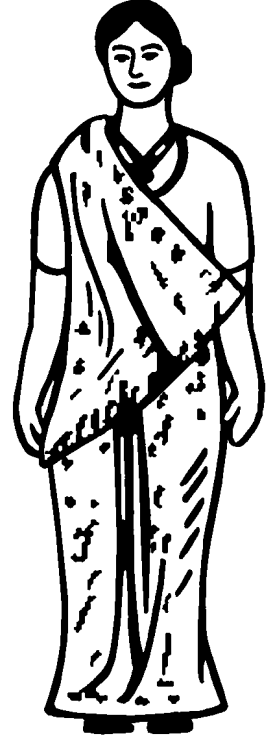
पाठ ५ : मण्डलीले सहायता पुर्‍याएको परमेश्वर चाहनुहुन्छ

५.१ घटना अध्ययन

कथा १ : गरीबका निम्ति सारी

यस मण्डलीका विश्वासीहरूले आफैलाई पिल्सिएका धार्मिक अल्पसङ्ख्यक समूहको रूपमा सोच्दथे । उनीहरू ख्रीष्टियन समुदाय बाहिर सेवा-कार्य गर्न डराउँथे । सम्पूर्ण समुदायमै ख्रीष्टको प्रेम प्रकट गर्नुपर्छ भनेर सिकेपछि पाष्टरले मण्डलीका दिदीबहिनीहरूलाई यो आउँदो हप्ता समुदायमा के के आवश्यकता रहेछ पत्ता लाउनुहोस् भनेर उत्साह दिए ।

अर्को साप्ताहिक सङ्गतिमा दिदीबहिनीहरूले १२ जना हिन्दु दिदीबहिनीहरूसँग एउटा मात्र सारी रहेछ भन्ने तथ्य बताए । तातो हावापानी भएको ठाउँमा सारी दिनदिनै धुनुपर्दछ । यदि कुनै महिलाको एउटा मात्र सारी छ भने धोएको सारी नसुकुन्जेल उनी घरभित्रै बसिरहनु पर्दछ । पाष्टरले सङ्गतिको समयमा तपाईंहरू कोसँग तीनवटा सारी छन् र ती हिन्दु महिलाहरूलाई एउटा सारीचाहिँ दान स्वरूप दिन चाहनुहुन्छ भनेर प्रश्न गरे । धेरै जना दिदीबहिनीहरू उल्लेखित आवश्यकता पूरा गर्न तत्पर भए । अर्को हप्ता विश्वासी दिदीबहिनीहरू एउटा मात्र सारी भएका हिन्दु दिदीबहिनीहरूका घर-घरमा गएर अर्धानो सारी बाँडे । हिन्दु दिदीबहिनीहरू त्यस कार्यले यति प्रभावित भए कि उनीहरूले ख्रीष्टियन दिदीबहिनीहरूलाई घरमा प्रार्थना गर्न डाके । केही गर्भवती हिन्दु दिदीबहिनीहरूले त आफ्नो गर्भको नानीको निम्ति प्रार्थना गर्न पनि अनुरोध गरे ।

कथा २ : समुदायका निम्ति पानी

कुनै एउटा ठाउँमा मानिसहरूलाई पानीको साह्रै दुःख थियो । मण्डलीले आफ्नो समुदायको निम्ति केही गर्नुचाहिँ परमेश्वरको इच्छा रहेछ भनेर सिकेपछि मण्डलीका अगुवाहरूले पानीको समस्या भएको क्षेत्रमा के गर्न सकिन्छ होला भनेर पत्ता लाउने अठोट गरे । हाते पम्पको निम्ति भाडामा औजार चलाउन सकिने रहेछ भनेर उनीहरूले पत्ता लाए । शुरुमा त मानिसहरूले त्यो विचार स्वीकार गरेनन्—उनीहरूले पानीको सतह धेरै तल होला भनेर सोचे । यदि हाते पम्प चलाएर पानी आउने भएको भए किन त पहिले इनार नखनेको त भनेर मानिसहरूले तर्क सारे ?

यद्यपि, मण्डलीका अगुवाहरूले कोसिस गर्ने अठोट गरे । उनीहरूले जमीनमा धसिने एक-एक मिटर लामो स्टील सिलिन्डर (Steel Cylinder) र पेचकस (Winch) भाडामा लिए । उनीहरूले

आफ्नो समुदायको निम्ति ती सामाग्रीहरूलाई प्रयोग गर्न अघि सरे अनि मण्डलीको आफ्नै जग्गाको पछाडिपट्टि इनार खन्न सुरुआत गरे । ४५ फिटमा पानी आएपछि सबैले हर्ष-बढाइँ गरे ।

गैर-विश्वासीहरू भने खुसी थिएनन् । उनीहरूले यो पानी त ख्रीष्टियनहरूका लागि मात्रै होला भनेर सोचेका थिए । तर, मण्डलीले पानी निकाल्न सफल भएकोमा परमेश्वरको आशिषमा सहभागी हुन सारा समुदायलाई डाके । केही समय नबित्दै ग्रामीण समुदायका नजिकै इलाकाका प्रतिनिधिहरूले समुदायका अन्य क्षेत्रहरूमा पनि इनार खन्न सहायता गर्नुहुन्छ कि भनेर मण्डलीका अगुवाहरूलाई अनुरोध गर्न थाले । मण्डलीले सकारात्मक प्रत्युत्तर जनायो । एक वर्ष पुग्दा-नपुग्दै ८० फिटसम्म गहिरा १५ वटा इनारहरू खनिए ।

मण्डलीले समुदायलाई यसरी परमेश्वरको प्रेम प्रस्तुत गरेको हुनाले मानिसहरू मण्डलीदेखि असाध्यै प्रभावित भएका थिए । मण्डलीले परमेश्वरको प्रेमको सन्देश सुन्न आउनुहोस् भनेर समुदायलाई डाक्दा मण्डलीमा मानिसहरूको भीड खचाखच हुन्थ्यो । उनीहरूमा परमेश्वरको बारेमा र इनार खनिदिने व्यक्तिहरूको बारेमा अभै धेरै जान्न खुलदुली हुन्थ्यो ।

छलफल गर्नुहोस्

- ती मण्डलीहरूले के गरे ?
- के ती मण्डलीहरू धनी थिए त ?
- ती मण्डलीहरूले के प्रयोग गरे ?
- उनीहरूले किन त्यसो गरे त ?
- उनीहरूले गरेको कार्यको प्रभाव कस्तो रह्यो ?

५.२ सहयोग गर्ने तरिका

आवश्यकता	मण्डलीले सहायता पुऱ्याउन सक्ने क्षेत्रहरु
<p>भोकाएकाहरु</p> 	
<p>तिर्खाएकाहरु</p> 	
<p>नाङ्गाहरु</p> 	
<p>वसोवास नभएकाहरु</p> 	
<p>विरामीहरु</p> 	
<p>जेलमा परेकाहरु</p> 	

पाठ ६ : हामीले सहायता पुर्‍याउन सक्ने आवश्यकताहरु के के होलान्

६.१ पाष्टर वोड

एउटा ठूलो शहरको शहरीकरण हुँदै गरेको एउटा गरीब इलाकामा सानो मण्डलीमा एक जना पाष्टर थिए । उनको नाम वोड् थियो । वोड्ले परमेश्वरद्वारा त्यस क्षेत्रमा काम गर्न अगुवाइ गर्नुभएकोले उनी त्यस क्षेत्रमा भर्खरै बसाइँ सरेका थिए । लगभग ४० जना विश्वासीहरुको सङ्ख्या भएको मण्डली थियो । अधिकांश विश्वासीहरु त दिदीबहिनी र बालबालिका नै थिए । वोड्ले दुईवटा काम गर्नुपर्दथ्यो । उनले आफ्नो श्रीमती र दुईजना सा-साना नानीहरुका निम्ति काम गर्नुपर्दथ्यो भने आफ्ना सानो बगालको राम्ररी हेरचाह पनि गर्नुपर्दथ्यो ।

एक दिन आफ्नो नियमित चलनअनुसार परमेश्वरसँग समय बिताउन उज्यालो हुनु एक घण्टाअघि उठे । उनी उठे, लुगा लिए र आफ्नो श्रीमती र नानीहरु सँगै सुत्ने ठाउँ र बैठक कोठा अलग पार्ने पर्दाको उतापट्टि सुटुक्क लागे । उनले सलेदो तानेर भर्खरै टिनको सानो टुकी बालेका थिए । बाइबल अध्ययन गर्न थाले । त्यस बिहान उनी यशैया ५८ अध्याय पढ्दैथिए । र उनले परमेश्वरले म यस्तो आराधना चाहन्छु भन्नुभएको आवाज उनले सुनेको आभास पाइरहेका थिए :

अन्यायको बन्धन फुकाल्, जुवाको डोरी फुकाल् र अत्याचारमा परेकाहरुलाई मुक्त गराउन, रहेक जुवा भाँचिदिन मैले चुनेको उपवास यही होइन र ? आफ्नो भोजन भोकासित बाँच्नुहु गर्नु, र घर नभएका गरीबहरुलाई शरण दिनु-नाङ्गोलाई देखेर लुगा लगाइदिनु र आफ्नो जात-भाइहरुबाट नलुक्नु, होइन र ?

वोड् अघि बढ्न सकेनन् । उनको मनमा कुरा खेल्न थाल्यो । उनी आफू पनि गरीबी र समस्याको चपेटामा पिरोलिरहेको अवस्थामा परमेश्वरले गरीबहरुलाई कति धेरै प्रेम गर्नुहुन्छ भन्ने कुराले उनको हृदय छियाछिया भयो । यहाँका मानिसहरु जिन्दगी धान्न कति दुःख गरिरहेका छन् भन्ने कुरा वोडलाई थाहा थियो । उनीहरु साँच्चै पीडित थिए । परिवारलाई पाल्न पनि धौधौ थियो । औषधि किन्न पनि सक्तैन थिए । वोड्ले बिचार गरे, “परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ ? यस लास पाभास क्षेत्रमा भएका मानिसहरुका समस्यासँग यो वचन कसरी लागू गर्न सकिएला ?”

उनी मनमनै अन्तर-सङ्घर्ष गरिरहेकै बेला उनको ढोकामा ढक्ढक्याएको हल्का आवाज आयो । उनले मनमनै सोचे, “यति बिहानै को होला त ?” उनी ढोका छेउमा पुगेर सोधे, “को हुनुहुन्छ ?” ढोका बाहिरबाट आवाज आयो, “म येशू हुँ ।” उनले सोधे, “हजुर, साँच्चै येशू हुनुहुन्छ त ?” फेरि आवाज आयो, “हो, म येशू नै हुँ । तिम्रो हृदयको पुकार सुनेकोले म यहाँ आएको हुँ । तिम्रीलाई के कुराले व्यग्र बनाइरहेको छ, सो कुरा तिमिले मलाई देखाएको चाहन्छु ।”

आवाज साँच्चिकै थियो । वोड्ले सावधानीपूर्वक चुकुल खोलेर ढोको खोले । अँध्यारै थियो । उनले छायाँ मात्र देख्न सक्थे । येशू कस्तो हुनुहुन्छ होला भनेर कल्पना गर्न थाले । उनले भने, “प्रभु, आउनुहोस् ।” “अहँ, वोड, तिमीले मलाई तिम्रो समुदायका मानिसहरु भएको ठाउँतिर लैजाऊ र तिमीलाई के कुराले व्यग्र बनाएको हो मलाई देखाऊ । ” वोड्ले आश्चर्य मान्दै सहमति जनाए, “हामी होसियारीपूर्वक हिँड्नुपर्छ—दर्क पानी परिरहेको छ । बाटोभरि धेरै मानव-विष्टा हुन्छ । हामीसँग प्रयाप्त चर्पीहरु छैनन् ।

त्यस इलाकाका बाटा भएर जाँदैगर्दा वोड्ले आफूहरु पार गरेर गएको भुफडीहरुको कहानी येशूलाई बताए । यस भुप्रोमा आफ्ना छोराछोरीलाई खुवाइ-पियाइ गराउन आफूलाई नै बेचेकी एक जना स्त्री त्यहाँ बस्थिन् । अर्को भुप्रोमा चाहिँ रक्सी पिएपछि आफ्नो श्रीमती र नानीहरुलाई पिट्ने परिवार बस्दथे । त्यहाँ चाहिँ समुदायलाई बिजुली बत्ती र पानी ल्याइदिन्छु भनेर पैसा असुल्ने भ्रष्ट अध्यक्ष बस्दथ्यो तर त्यस व्यक्तिले मदिरा सेवा र जुवामा सबै पैसा उडायो ।

येशू र वोड त्यस गाउँको बीचमा खुला ठाउँ भएर जाँदैहुनुहुन्थ्यो । त्यो ठाउँचाहिँ गाउँलेहरु भेला हुने थलो हुनुपर्ने तर त्यहाँ त दुर्गन्धित वस्तुहरु र यताउता चरिरहेका मुसाहरु पो थिए । वोड्ले पहाडको फेदीमा भएको भुप्रो देखाउँदै “हेर्नुहोस् त त्यस घरलाई ।” “त्यहाँ एक जना स्त्री र चार जना नानीहरु बस्छन् ।” छाना नराम्ररी चुहुने भएको छ । उनीहरु धेरै गरीब छन् । खाने-लाउने कुरा छैन । उनीहरु प्रायः विरामी भइरहन्छन् ।” त्यस समयमा लास पाभास भनिएको पहाडको छेउमा दुईजना उभिएका थिए । वोड्ले परैबाट देखाएर भने, “तल हेर्नुहोस् त—स्त्रीहरु र बालबालिका पानी लिन जाँदैछन् । लास पाभासमा पानी फिटिक्कै छैन । ”

उहाँ येशू हुनुहुन्थ्यो — येशू नै रोइरहनुभएको थियो ! वोड्ले जुन कुराले मेरो मन दुःखित हुन्छ, त्यही कुराले येशूको मन पनि दुःखित हुने रहेछ भनेर थाहा पाए । वोड बोल्न थाले तर येशूले आफ्नो हात फैलाएर उनलाई अड्गालो मार्नुभयो अनि अनुहारमा हेरेर भन्नुभयो, “वोड, पास भेगासको निम्ति मेरा योजनाहरु के के छन् भन्ने कुरा तिमीलाई देखाउन चाहन्छु ।”

अचानक, वोड्ले आफूलाई लास पाभासतिर हेर्दैगरेको पाए । येशू बोल्न थाल्नुभयो र वोड्ले येशूले भन्नुभएका कुराहरु देख्न थाले, बुझ्न थाले— यी कुराहरु हुनेवाला छन् भनेर थाहा पाउन थाले । येशूले वोड्का विश्वासीकहरुका बारेमा भन्नुभयो—उनीहरु गरीब भए पनि आफूसँग भएका कुराहरु आफूभन्दा पनि अझ गरीब मानिसहरुलाई दिनुपर्छ । दिनदिनै उनीहरुले अलिअलि गर्दै चामल जोगाउँदै टिनको बट्टामा हाल्न थाले । हप्ताको अन्तमा, टिनको बट्टा चामलले टन्न भरिन्थ्यो र उनीहरुले येशूको नाममा समुदायमा नभएकाहरुलाई बाँडिदिन मण्डलीमा ल्याउँथे । उनीहरुले साबुन पनि त्यसै गर्दथे । मण्डलीका दिदीबहिनीहरु समुदायमा भएका विधुवाहरुकहाँ जान्थे अनि कसले कसलाई सहयोग गर्ने भनेर छुट्याउँथे । र, उनीहरुलाई खाना पकाइदिने, लुगाफाटा धोइदिने र उनीहरुका छोराछोरी विरामी हुँदा हेरचाह गरिदिने गर्दथे ।

येशूले हरेक पेसाको विषयमा कुरा गर्नुभयो । वोड्ले मानिसहरुले काम पाएको देखे । धेरै पैसा कमाउने काम नपाए पनि आत्म-सम्मानसाथ बाँच्ने र आधारभूत आवश्यकता परिपूर्ति गर्ने

काम पाए । येशूले घर-निर्माणको कुरा गर्नुभयो । वोड्ले वतास र पानी छिर्ने भुपडीहरु घरमा परिवर्तन भएको देखे । घर ठूला-ठूला नभए पनि सफा र चिटिक्क परेका देखे । येशूले पानीको कुरा गर्नुभयो । र, जुन ठाउँमा पानी हुनुपर्ने त्यहाँ पाइपहरु बिछ्याइएका र स्त्रीहरु तथा बालबालिका शुद्ध पानी ओसारन गएको देखे । येशूले सरसफाइको विषयमा कुरा गर्नुभयो । वोड्ले सबैलाई पुग्दो चर्पीहरु बनिएको देखे । गाउँ बीचमा फोहोरको रास हटेको देखे । बरु त्यस ठाउँमा सा-साना रुखहरु रोपिएका थिए, त्यहाँ बालबालिकाहरु हाँसिरहेका, खेलिरहेका र फुटबल हानिरहेका थिए । येशूले रुपान्तरित जीवनका बारेमा पनि कुराकानी गर्नुभयो र वोड्ले देह व्यापार गर्ने स्त्रीहरुले अन्य मर्यादित पेसा अपनाएर आफ्ना बालबालिका पालेको देखे । जँड्याहा परिवर्तन भएर माया गर्ने श्रीमान र असल बाबु भएको देखे । त्यहाँका अध्यक्षले बेइमान नगरीकन समुदायलाई साँच्चि नै सेवा गरिरहेको देखे ।

त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “वोड, मण्डलीमा हे त !” वोड्ले हेरे । मण्डली भरिभराउ थियो । त्यहाँ लोग्ने मानिसहरु पनि थिए । मानिसहरु खुसी देखिन्थे । परमेश्वरको भलाइको निम्ति मानिसहरुले परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका थिए । वोड्ले पवित्र आत्माको भरपूरी र आज्ञाकारी प्रेममा आफ्ना मानिसहरु बीचमा प्रचार गरेको, सिकाएको र अगुवाइ गर्दै गएको देखे । येशूले भन्नुभयो, “वोड, म नफर्केसम्म यो दर्शनले पूर्ण रुप लिने छैन । तर लास पाभासको निम्ति यो मेरो योजना हो । म यो दर्शन बाँड्न र यो दर्शन पूरा गर्नको निम्ति लास पाभासका मानिसहरुलाई अगुवाइ गर्न गर्न चाहन्छु ।”

वोडले प्रतिरोध गर्न शुरु गरे, “तर, प्रभु, हामी साँच्चै गरीब छौं ।” येशूले मधुरो स्वरमा सोध्नुभयो, “वोड, इस्रायलका सन्तानलाई लाल समुद्र कसले पार गरायो ? पाँच हजार पुरुष, स्त्रीहरु र बालबालिकालाई पाँच रोटी र दुई माछाले टन्न पारेर कसले खुवायो ? सारपाथको विधुवाको परिवारलाई तीन वर्षको अनिकाल अवधिसम्म तेल र पीठो कसले नसिधिने बनायो ? गालिलको समुद्र कसले मत्थर तुल्यायो ?” “प्रभु, तपाईंले नै हो ।” वोड्ले भने । येशूले भन्नुभयो, “अब मैले तिमीलाई जे जे भनेको छु, सो कुरा गर । तिमीसँग जतिसुकै थोरै भएपनि बाँड्छुँड गर । तिम्रा समुदायका मानिसहरुका निम्ति मैले आत्मिक र भौतिक दुवै कुराका निम्ति जे जे योजना बनाएको छु सो घोषणा गर । र, म तिम्रो भूमि निको पार्नेछु ।”

वोड्ले भाले बासेको सुने । उनको श्रीमती खोक्दै पर्दाको पल्लो छेउ चलाइन् । उनी आफ्नै टेबल छेउमा बसिरहेका थिए । तर उनको बत्ती निभिसकेको थियो । उज्यालो हुँदै थियो । वोड्ले येशूलाई उताउता हेरे तर उहाँलाई देखेनन् । उनी छक्क परे, “के मैले सपना देखेको हो ?” “यो दर्शन हो त ?” उनलाई थाहा भएन तर येशूसँग भेटिएको कुरा र गरीबप्रति परमेश्वरले चासो गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा चाहिँ उनलाई पक्का थियो ... र लास पाभासका मानिसहरुलाई परमेश्वरको प्रेम प्रकट गर्न आफ्ना विश्वासीहरुलाई कसरी अगुवाइ गर्नुपर्छ भन्ने ताजा दर्शन पाएको छु भन्ने कुरा पनि उनलाई पक्का थियो । ”

६.२ घटना अध्ययन - जोस र मारिया

सा-सानो समूहमा तल दिइएको घटना अध्ययन केलाउनुहोस् । (प्रत्येक प्रश्नको लागि केही नमूना उत्तरहरु दिइएका छन् ।)

जोस र मारियाको घर हालसालै आगोले जलेर नष्ट भएको छ । केही पनि बाँकी रहेन । हिजो पाँच जना छोराछोरी लिएर उनीहरु आफन्तकहाँ बस्न गए । यद्यपि, आफन्तको सानो भुपडीमा बस्ने १० जना बालबालिकाहरु त छँदैछन् । फेरि अरु सात जनाको निम्ति त बस्ने ठाउँ नै पुग्दैन । जोस किशान हुन् । उनले आफ्नो थोरै खेतमा अन्न रोपिसकेका छन् । तर अन्न पाक्न अझै तीन महिना कुर्नुपर्छ । उनले आफूसँग भएको सबै पैसा बारीमा छर्ने बीउको निम्ति खर्च गरे । र, बाँकी रहेको पैसाचाँहि जलेर खरानी भयो ।

त्यस परिवारका आवश्यकताहरु के के हुन् ?

समुदायलाई सहायता गर्नका निम्ति उपलब्ध थोकहरु के के छन् ?

- मानिसहरु
- भौतिक कुरा
- सुविधा

पाठ ८ : सहायता गर्ने तरिका थाहा पाउन

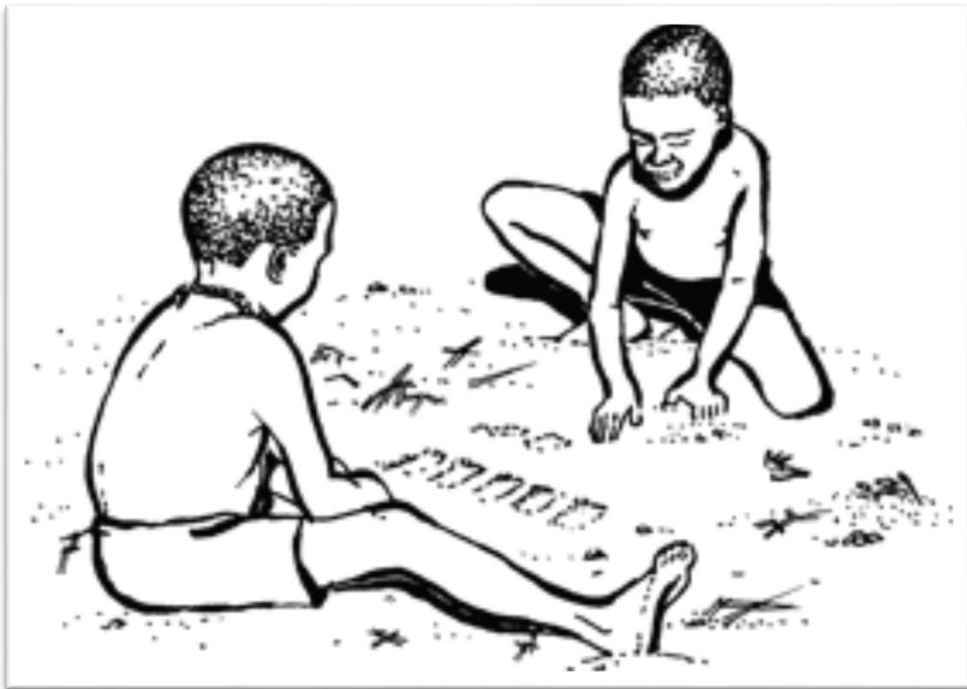
८.१ घटना अध्ययन

तपाईंको मण्डली छेवैमा एक परिवार बस्छन् । श्रीमान प्रायः बाहिर गइरहन्छ । ऊ महिनामा एक-दुई पटक केही समयको निम्ति घरमा आउँछ र थोरै पैसा परिवारलाई दिन्छ । श्रीमतीले चाहिँ तीन जना छोराछोरीहरुको हेरचाह गर्छिन् । कोही पनि छोराछोरी स्कूल जाँदैनन् । प्रायःजसो ती केटाकेटी खाली खुट्टा यताउता दौडिरहेका र थोत्रा कपडाहरु लाइरहेका हुन्छन् । उनीहरुको घर भत्सिकेको एकदमै पुरानो र वर्षामा बेस्सरी पानी चुहुने भइसकेको छ । मानिलिनुहोस् –तपाईं कुनै बखत त्यस घरको छेउबाट भएर जाँदैहुनुहुन्छ र भोकले बालबालिका रोइरहेको सुन्नुभयो ।

सा-साना समूहमा

त्यस परिवारका समस्याहरु के के होलान् ?

त्यस परिवारप्रति श्रीमतीले जस्तै कसरी सहयोग गर्न सक्नुहुन्छ ?

पाठ १० : प्रेमको कार्य सम्बन्धी योजना बनाउनु

१०.१ योजना फाराम

	के	को उत्तरदायी हुने	समय
श्रोतहरु			
संलग्न हुने व्यक्तिहरु			
सेवाग्राही			
अनुमति			
प्रार्थना			

योजनाका चरणहरु

चरण एक : प्रार्थना गर्नुहोस्

प्रार्थना भनेको गर्नुपर्ने पहिलो कुरा हो । प्रार्थना गर्न समय छुट्याउनुहोस् । प्रेमको कार्यको निम्ति मैले के गर्नुपर्छ भनेर परमेश्वरसँग अगुवाइ माग्नुहोस् ।

चरण दुई : क्रियाकलाप चयन गर्नुहोस्

सामूहिक रूपमा प्रेमको कार्यको रूपमा के के गर्न सकिन्छ सो बारे निर्णय गर्नुहोस् । “तपाईंको मण्डलीले सहायता गरेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ” र “समुदायमा के के आवश्यकताहरु छन् ?” भन्ने पाठहरुमा तपाईंले बुँदागत रूपमा टिप्नुभएको बिचारहरु हेर्नुहोस् । परमेश्वरले तपाईंलाई के गर्न लाउँदैहुनुहुन्छ सामूहिक रूपमा सहमत हुनुहोस् ।

तपाईंले विषय चयन गरिसकेपछि एक वा दुई दिनभित्रमा सिध्याउने खालको कार्यक्रम बनाउनुहोस् । यदि त्यसो होइन भने त्यसलाई एक चरण वा दुई चरणमा विभाजन गर्नुहोस् ।

चरण ३ : जे आवश्यक छ सो निर्णय गर्नुहोस्

अर्को चरण भनेको योजना बनाउनु हो । प्रथमतः हामीले कुन चाहिँ प्रोजेक्ट गर्ने हो सो निर्णय गर्नुपर्दछ । त्यसका निम्ति कस्ता किसिमका मानिसहरु, कस्ता सामग्रीहरु, कस्तो अनुमति आदि चाहिन्छ—उल्लेख गर्नुहोस् । तपाईंलाई यस बारे सोच्न सहयोग गर्नको निमित्त तपाईंले आफ्नो विद्यार्थी पुस्तिकामा भएको वर्कसिट प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ । तपाईंलाई आवश्यक परेको सबै कुरा पहिलो स्तम्भमा भरिसकेपछि ती कुराको निम्ति को जिम्मेवार हुने, कहिले गर्ने भनेर निर्णय गर्न सक्नुहुन्छ ।

चरण ४ : योजना लेख्नुहोस्

तपाईंको योजनामा निम्न प्रश्नहरुको जवाफ हुनुपर्दछ । (यदि समूहका मानिसहरु पढेलेखेका छैनन् वा कम साक्षर छन् भने योजना लिखित नै हुनुपर्छ भन्ने जरुरी हुँदैन । तर निम्न प्रश्नहरु सम्बन्धी छलफल गरेका छन् कि छैनन् भन्ने कुरा चाहिँ महत्त्वपूर्ण हुन्छ ।)

- तपाईं के गर्न लाग्दै हुनुहुन्छ ?
- त्यो गर्नको निम्ति तपाईंलाई के चाहिन्छ ? यी कुराहरु तपाईंले कहाँबाट प्राप्त गर्नुहुन्छ ?
- कसलाई सहयोग गर्न लाग्दैहुनुहुन्छ ? उनीहरुलाई सोध्नुभएको छ त ?
- सहयोगको निम्ति को सहभागी हुन लाग्दैछ ?
- कहिले गर्दै हुनुहुन्छ ?

चरण ५ : प्रार्थना गर्नुहोस्

योजना बनाइसकेपछि प्रार्थना गर्नुहोस् । योजना पूरा गर्न र प्रतिफल बढोत्तरी होस् भनेर परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्नुहोस् । परमेश्वर तपाईंको नाम महिमित होस् भनेर प्रार्थना गर्नुहोस् । प्रोजेक्टको तयारी गर्दैगर्दाको अर्को हप्ता वा दुई हप्ता अवधिमा परमेश्वरले यो प्रोजेक्टमा मलाई सहायता गर्नुभएको होस् भनेर प्रार्थना गरिरहेको हुनुपर्दछ ।

चरण ६ : योजना कार्यान्वयन गर्नुहोस्

अर्को चरण भनेको तपाईंले बनाउनुभएको योजना कार्यान्वयन गर्नु हो । प्रार्थनासहित योजना कार्यान्वयन शुरुआत गर्नुहोस् अनि तपाईंका सम्पूर्ण योजनाहरु परमेश्वरमा अर्पण गर्नुहोस् । तपाईंले यो योजना आफ्नो समुदायलाई परमेश्वरको प्रेम प्रदर्शन गर्न कार्यान्वयन गर्दैछु भनेर याद गर्नुहोस् । लक्ष्य अनुरूपको सोच विकास गर्नुहोस् ।

चरण ७ : मूल्याङ्कनसहित प्रतिवेदन तयार पार्नुहोस्

अन्तिम चरण भनेको प्रतिवेदन तयार पार्नु र मूल्याङ्कन गर्नु हो । यसले हामीलाई सिक्न सहयोग गर्दछ । हामीले के के गर्‍यौं र आगामी दिनमा हामी के के गर्न सक्छौं भन्ने विषयमा सोच्न सक्छौं । लामो प्रक्रिया हुनुपर्छ भन्ने छैन । तपाईंले निम्न प्रश्नहरु सम्बन्धी छलफल गर्न केही समय छुट्याउनुहोस् :

- के के राम्रो भयो ?
- के राम्रो हुन सकेन ?
- यस योजनामा अब के गरे अब राम्रो होला ?
- तपाईंले सोचेजस्तो प्रत्युत्तर पाउनुभयो त ? यदि होइन भने, किन ?
- के परमेश्वर महिमित हुनुभयो त ?

प्रशिक्षकले तपाईंलाई प्रतिवेदन फाराम दिनेछन् । हामीलाई किन प्रतिवेदन चाहिन्छ त ? मर्कूस ६:३०मा चेलाहरुले येशूलाई प्रतिवेदन बुझाएको देख्न सक्छौं । विश्वसनीयताको आधार र हामीलाई सिकाउने तथा हाम्रा निम्ति सामाग्री र प्रशिक्षक तयार पार्ने व्यक्तिहरुप्रति कृतज्ञता स्वरूप हामी प्रतिवेदन तयार पार्छौं । प्रतिवेदनले हामीलाई हामीले के गर्‍यौं भनेर बताउने र परमेश्वरले हामीलाई कसरी प्रयोग गर्नुभयो भनेर गवाही दिने अवसर दिन्छ । प्रतिवेदनले प्रशिक्षकहरुलाई केही समस्याहरु छन् कि भनेर बुझ्न र भविष्यमा अब के कसरी राम्ररी सहयोग गर्न सकिन्छ भनेर उपायहरु खोज्ने अवसरहरु पनि दिन्छ ।